

Rešeni starčki, žene in otroci

Premirje štirih ur - uspeh misijonarja

Francoski listi prinašajo sledeči zanimiv do-
dis z japonsko-kitajskega bojišča v Sanghaju:

Neverjetno jutro. Človek se začuden vpraša,
ali res vidi, kar gleda. Ob osmih zjutraj je v
Capeju pričelo premirje. Malo pred tem so štirje
vozovi obstali na voglu Nort-Sečuena in Jukong-
Roda. En duhovnik, en častnik, več redovnic in
usmiljenih sester je stopilo iz njih; nato sta se
pripeljali še dve kitajski mali vozili z dvema
usmiljenkama.

Duhovnik je bil oče Jaquino, naš misijonar;
častnik ameriški podpolkovnik Bell; sestre iz bol-
nišnice Sv. Marije in uršulinke.

Topovi in strojne puške so obmolknile.

To premirje je dosegel misijonar. On je se-
daj vojaški duhovnik belih prostovoljcev, še do
nedavna je bil župnik cerkve Jezusove v Hong-
keju. Kljub bojem je izvrševal svoje dušnopastir-
ske posle in vedno obiskoval svoje vernike na
njihovih bornih domovih. Njegov glas so poznali
in mu radi odpirali skrbno zapahnjena vrata. Še
je ostalo nekaj ljudi v Capeju. Našel je petero
otročičkov, vseh preplašenih, gladnih in premra-
ženih, stisnjenih v kotu napol porušene kočice. Naj-
starejši je bil star 11 let. Našel je več ranjencev,
ki se niso mogli premakniti z mesta, na katerem
so obležali. Našel je pozabljene starčke. In tako
so že dva tedna, v enem največjih mest na svetu
bitja, ki se jim povsod na svetu posveča največja
nega in pozornost, starčki, otročički in bolniki,
prepuščeni sami sebi, med dvema frontama, izpo-
stavljeni mrazu in gladi in topovskemu ognju voj-
ska dveh držav, ki si »uradno«
še nista napovedali
vojne, česar ne smemo pozabiti.

Pater in častnik sta odšla k japonskemu ad-
miralu Nomuriju. Japonski poveljnik je soglašal z

njima, da je stanje strašno. Obenem se je šan-
hajski župan obrnil na Kitajce.

Uspeh pogajanj je bil: štiri ure premirja.

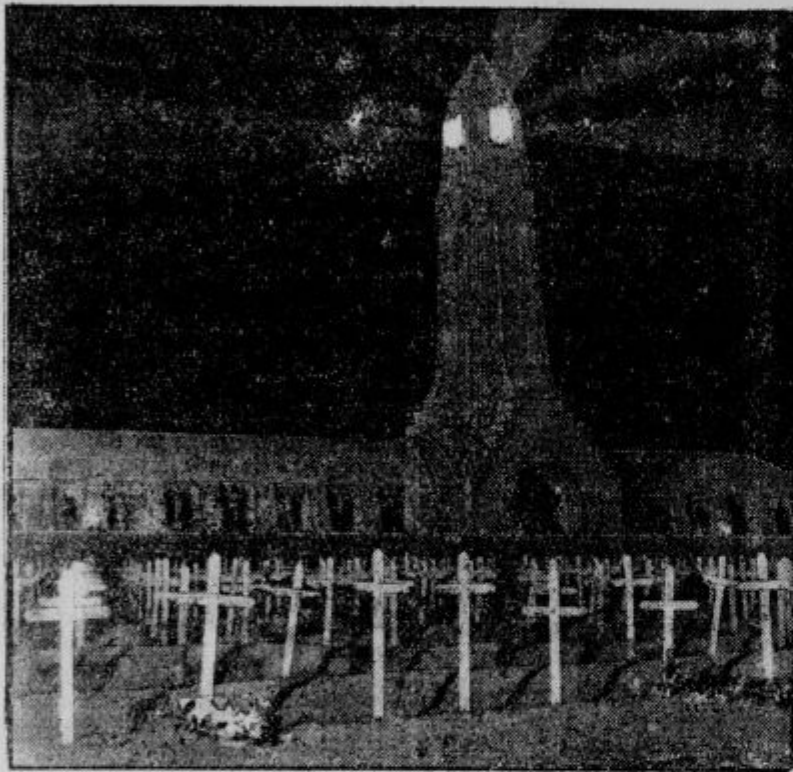
Pater Jaquino nosi očali. Njegova brada ni
podobna onim klasičnim, marveč je zelo podre-
zana. Nima leve roke. Že po njegovi redovniški
halji se vidi, da v zadnjem času ni obiskoval samo
cerkve. Ta skromni mož je rešil življenje tisočem
starčkov, otrok in žena.

Osem zjutraj je ura. Rešitelji so se vrnili iz
japonskih barikad, obdanih z žičnimi ovirami. Oče
Jaquino je odšel najprej naravnost, potem pa v
ulico siromaštva. Prestopil je prag borne kočice:
zelo star Kitajec, ki je na bradi imel samo še par
umazano sivih dlak, je ležal na golih tleh. Niti
besede ni izpregovoril, ko so ga bolničarji odnesli.

Med jarki

Na prostoru med sovražnimi jarki se je nena-
doma zbrala množica ljudi. Preplašeni, umazani in
gladni so se prikazali iz skrivališč, plaho so sto-
pili na svetlo. Ko so jim razglasili, da bodo lahko
odšli v zaledje, niso tega najprej hoteli verjeti,
potem pa planili nazaj v svoja skrivališča in na-
tovorili svoje bore stvari. Zalostna karavana se
je premikala skozi rove, japonski vojaki so vsa-
kega dobro preiskali.

Na tisoče starčkov, žena in otrok je zapustilo
svoja bivališča, rdeči križ, ki ga vodijo usmiljen-
ke, jih je sprejel v svoje varstvo. V štirih urah
so izpraznili ta prostor med dvema bojnima lini-
jama, pater je odšel v cerkev in se s pobožno
molitvijo zahvalil Njemu za rešitev bednih in za-
tiranih, med tem pa so že topovi in strojne puške
pričele svojo tužno pesem.

Spomenik padlim junakom.

Na kraju, kjer je stala trdnjava Douaumont pri Verdunu na Francoskem, kjer so se vršile naj-
strašnejše bitke, so zbrali trupla 500.000 padlih junakov Francozov in Nemcev in jih pokopali v
skupne grobove. Med njimi pa postavili velik svetilni stolp, raz katerega razobarvni svetlobni
žarki noč in dan razsvetljejuje grobove junakov in pozorišče krvavih borb.

Latinski gentlemeni

Ameriški pristaši humanistične šole so usta-
novili v New Yorku »klub latinskih gentlemanov«
v svrhu propagande latinščine. Klubov predsednik,
dr. Arcadius Avellanus, 80 leten stari in dolgo-
letni profesor latinščine v Brooklynu, je pred 18
letmi pričel gojiti v krogu ožjih prijateljev latin-
ščino kot običajni jezik. Sestajali so se redno
dvakrat na teden v neki mali kavarni. Število pri-
stašev je stalno naraščalo. Sedanjí klub ima po-
družnice po različnih univerzitetnih mestih. Njegovi
člani se poslužujejo samo latinščine v razgovoru,
oziroma pri dopisovanju in pripravljajo dnevnik,
ki bo izhajal pod zgodovinskim naslovom »Acta
diurna«. Dr. Avellanus ozir. njegov krožek hočeta
spremeniti latinščino v živ jezik, ki bo zopet postal
orožje mednarodne znanosti, politike itd. V to svr-
ho stalno nabirajo oziroma ustvarjajo »latinski
gentlemen«
nove izraze, ki jih ni potrebovala kla-
sična latinščina. Nameravajo izdati velik »Slovar
live latinščine«. Dr. Avellanus je prevedel v la-
tinščino več klasičnih del in med drugim tudi »Ro-
binsona«, ki je takoj postal priljubljena knjiga pri

ameriških gojencih humanističnih collegov. Mlajši
latinisti zdaj prevajajo v Ciceronov jezik detek-
tivske romane. Štiri prve knjige v tej zbirki so
bile takoj razprodane. »Latinski gentlemen«
so trdno prepričani, da bodo »človeštvu vnovič izro-
čili izgubljen ključ do klasične zakladnice in kaži-
pot do edinega svetovnega običajnega jezika«.

Zdravstvo in moda

Nobena znanost ni tako muhasta kakor zdrav-
ništvo. Saj obrača vsakih deset ali dvajset let vse
dosedanje nazore in nauke. Povprečen zaupljiv
mešan, ki bi si rad obvaroval ljubo zdravje,
večkrat ne ve, kod in kam. Še pred kratkim so
na primer učili zdravniki, da je drob jako škodljiv,
posebno ljudem, bolnim n ajetrnih. A zdaj se pripo-
roča drob (celo surova jetra) prav za bolne ledvice
in jetra. Naši očetje so verjeli, da je jajce jako
koristna zdrava hrana, a zdaj pravijo zdravniki:
»Eno, kvečjemu dve jajci za zdravega človeka za-
dostujeta. V večjem številu so naravnost škod-
ljiva.« Isto velja za pomaranče. Kdo je prej vedel,
da pomenijo univerzalno zdravilo? A zdaj, v dobi
vitaminov, so pomaranče veliko moda. Zdravniki
priporočajo celo po deset do dvajset pomaranč
dnevno onemu, ki jih lahko prebavlja brez kvar-
nih posledic. Vitamini so koristni v vsakem ozi-
ru... Morebiti je to resnica. A kje imamo jani-
stvo, da ne bodo zdravniki po desetih letih dospeli
do nasprotnih nazorov? Prav lahko bodo zopet
ugotovili, da je drob strupen, da so jajca kor-
istna. V tem primeru bodo zopet pomenile poma-
ranče samo prijetno, osvežujoče, a za zdravje brez-
pomembno sadje. Zakaj bi morali mi slepo za-
upati sedanjim zdravnikom, če dokazuje zgodo-
vina, da bo znanost prej ali slej nedvomno opu-
stila to stališče. Dunajski profesor F. Wegener,
ki je ugibal o tem vprašanju, je dospel do zani-
mivih zaključkov. Ne taji, da so in bodo zagrešili
zdravniki marsikatero resno pomoto. A izvaja na
to sledeče: »Zdravniška veda je še v povojih, ker
ni rešila niti temeljne življenjske uganke. Posre-
čilo se je nam sicer uspešno zdravljenje marsi-
katere bolezni. A normalen zdrav človek nikoli ne
bi smel zdravnika vprašati, kaj mora storiti, da bi
si podaljšal življenje. Noben zdravnik tega ne ve.
Še več: slične težnje samo zatirajo naraven nagon.
Žival stalno pravilno sluti, kaj ji koristi ali ško-
duje. Človek bi tudi lahko zaupal dragocenemu
čutu, če bi manj skrbel za svoje zdravje in manj
verjel v čudodelno moč različnih univerzalnih
sredstev: joda, ribjega olja, sadja itd.«

General Nobile

znani italijanski letalec, ki je vodil pred leti »Ita-
lijo«, zračno ladjo na njenem poletu na severni
pol. Znano je, kako tragično je končala ta ekspe-
dicija. Nobile je sedaj z dovoljenjem Mussolinija
sklenil s sovjeti štiri leta veljavno pogodbo, s
katero je prevzel vodstvo boljševiških tovarn za
izdelavo letal in zračnih ladij.

Papež Pij XI. daruje v svečanem ornatu sv. mašo v cerkvi sv. Petra ob priliki 10 letnice kronanja.

Najbogatejši pisatelji na svetu

Po smrti nedavno umrlega Edgara Wallace-a
so mnogi pisali, da je on od vseh književnikov
največ zaslužil. »Daily Express«
piše pri tej priliki o najboljših plačanih književnikih in trdi, da
Wallace, ki je letno zaslužil do 25.000 funtov in
svoji vdovi zapustil okrog 250 milijonov dinarjev,
vendar ni bil najbogatejši pisatelj.

Ta moderni knez je pisatelj Noël Coward. On
ima šele 32 let. S pisateljevanjem zasluži letno
približno 12 milijonov dinarjev. Piše romane, no-
vele, libreta za operete in scenerije za filme. Samo
njegova opereta »Grenko — sladko«
mu je na

Sele za njimi pride Wallace, ki je imel letno
približno 6 milijonov dohodkov. Za svoje delo
»Zgodovina sveta«
je dobil približno 18 milj. Din.

G. Sheriff, pisatelj drame: »Na kraju pota«,
je samo s tem delom zaslužil okroglo 12 milijonov.
Kakor znano je Sheriff napisal to knjigo povsem
slučajno za neki veslaški klub, ne da bi imel
namen izročiti ga kakemu gledališču.

Nemški pisatelj Remarque je za svoje delo
»Na zahodu nič novega«
dobil okroglo 15 milijonov dinarjev, računajoč tu tudi honorar za film,
ki je zelo slabo nesel, ker je bil v mnogih državah
prepovedan. Njegovo drugo delo, »Vrnitev«, pa je
imelo prav slab uspeh.

Zasluzka naših pisateljev, katerih dela prav
nič ne zaostajajo za mnogimi deli naštetih, pa niti
primerjati ne smemo s temi številkami.

General Feng.

ki je v državljanski vojni leta 1930 igral zname-
nito vlogo, je imenovan sedaj za kitajskega notra-
njega ministra. General Feng je katolik.

tantijemah samo v Angliji prinesla do 10 milijonov
dinarjev honorarja. V Ameriki pa je za filmsko
prednašanje iste operete zaslužil do 25 milijonov
dinarjev. Ker to opereto dajejo tudi v drugih dr-
žavah, je na njej gotovo zaslužil še enkrat toliko.

Drugi pisatelj, ki veliko zasluži, je Bernhard
Shaw. Letno zasluži okrog 8 milijonov dinarjev.
Založniki plačajo vsako besedo, ki jo napiše po
10 šilingov (približno 100 Din). Njemu ravna sta
Kypling in A. Miln.

Koristne mačke

Mednarodna mačja razstava, ki so jo imeli v
velikem francoskem pristanišču Le Havre, je na
temelju izjav upravnikov različnih skladišč ugo-
vila neprecenljiv narodnogospodarski pomen mač-
jega rodu. Strupeni plini oziroma okužena vaba,
ki so se poprej priporočali zoper miši in podgane,
se niso obnesli. Posamezne luknje so vedno nedo-
segljive, ter povzročajo ugonobljeni glodavci smrad
in škodo, ne da bi govorili o zdravstvenih ne-
priklakah. Dobre izbrane lovske mačke zaležejo ne-
primerno več kakor vsa umetna sredstva in pre-
prečijo milijonske izgube. Dva mačka prištedita
n. pr. pariški veletrgovini »Magazines Generaux«
letno 37 milj. frankov. Potrebna pa je smotrna
umna reja, ker je izgubilo veliko število omehek-
ženih razvajenih mačk nekdanje podedovane vrli-
ne. Mesto Dunaj, ki je lanske jeseni v Italijo po-
slalo z letali več deset tisoč vsled nenadnega mra-
žila razstave v Havreu ter je zdaj naprosil Milan
in Rim, da bi mu odstopila več sto onih podivjanih
mačk, ki gnezdiijo v starih zgodovinskih razvalinah.
Italijanska vlada jih je sklenila ugonobiti. A na
Dunaju imajo premalo lovskih mačk. Letala, ki so
jeseni iz Avstrije peljala v Italijo lastovke, bodo
zdaj rešila življenje preganjanemu mačjemu ple-
menu.

Drama japonskega letala - metalea bomb.

Veliko japonsko letalo so Kitajci z obstreljevanjem prisilili, da je moralo pristati na kitajsko bojno
črto. Posadko so takoj brez usmiljenja pobili, nato pa se je okoli orjaškega letala zbrala velika
množica kitajskih vojakov in radovednega prebivalstva. Ta prizor je fotografiral francoski častnik.
Bombe pa so bile tempirane in so kmalu nato eksplodirale ter ubile več sto radovednih gledalcev.

Rešeni starčki, žene in otroci

Premirje štirih ur - uspeh misijonarja

Francoski listi prinašajo sledeči zanimiv do- dis z japonsko-kitajskega bojišča v Sanghaju: Neverjetno jutro. Človek se začuden vpraša, ali res vidi, kar gleda. Ob osmih zjutraj je v Čapeju pričelo premirje. Malo pred tem so štirje vozovi obstali na voglu Nort-Sečüena in Jukong-Roda. En duhovnik, en častnik, več redovnic in usmiljenih sester je stopilo iz njih; nato sta se pripeljali še dve kitajski mali vozili z dvema usmiljenkama.

Duhovnik je bil oče Jaquino, naš misijonar; častnik ameriški podpolkovnik Bell; sestre iz bolnišnice Sv. Marije in uršulinke.

Topovi in strojne puške so obmolknile. To premirje je dosegel misijonar. On je se- daj vojaški duhovnik belih prostovoljcev, še do nedavna je bil župnik cerkve Jezusove v Hong- keju. Kljub bojem je izvrševal svoje dušnopastir- ske posle in vedno obiskoval svoje vernike na njihovih bornih domovih. Njegov glas so poznali in mu radi odpirali skrbno zapahnjena vrata. Še je ostalo nekaj ljudi v Čapeju. Našel je petero otročičkov, vseh preplašenih, gladnih in premra- ženih, stisnjenih v kotu napol porušene koče. Naj- starejši je bil star 11 let. Našel je več ranjencev, ki se niso mogli premakniti z mesta, na katerem so obležali. Našel je pozabljene starčke. In tako so že dva tedna, v enem največjih mest na svetu bitja, ki se jim povsod na svetu posveča največja nega in pozornost, starčki, otročički in bolniki, prepuščeni sami sebi, med dvema frontama, izpo- stavljeni mrazu in gladi in topovskemu ognju voj- ska dveh držav, ki si »uradno« še nista napovedali vojne, česar ne smemo pozabiti.

Pater in častnik sta odšla k japonskemu ad- miralu Nomuriju. Japonski poveljnik je soglašal z

ujima, da je stanje strašno. Obenem se je šang- hajski župan obrnil na Kitajce.

Uspeh pogajanj je bil: štiri ure premirja. Pater Jaquino nosi očali. Njegova brada ni podobna onim klasičnim, marveč je zelo podre- zana. Nima leve roke. Že po njegovi redovniški halji se vidi, da v zadnjem času ni obiskoval samo cerkve. Ta skromni mož je rešil življenje tisočim starčkov, otrok in žena.

Osem zjutraj je ura. Rešitelji so se vrnili izja japonskih barikad, obdanih z žičnimi ovirami. Oče Jaquino je odšel najprej naravnost, potem pa v ulico siromaštva. Prestopil je prag borne koče: zelo star Kitajec, ki je na bradi imel samo še par umazano sivih dlak, je ležal na golih tleh. Niti besede ni izpregovoril, ko so ga bolničarji odnesli.

Med jarki

Na prostoru med sovražnimi jarki se je nena- doma zbrala množica ljudi. Preplašeni, umazani in gladni so se prikazali iz skrivališč, plaho so stopi- li na svetlo. Ko so jim razglasili, da bodo lahko odšli v zaledje, niso tega najprej hoteli verjeti, potem pa planili nazaj v svoja skrivališča in na- tovorili svoje bore stvari. Zalostna karavana so je premikala skozi rove, japonski vojaki so vsa- kega dobro preiskali.

Na tisoče starčkov, žena in otrok je zapustilo svoja bivališča, rdeči križ, ki ga vodijo usmiljen- ke, jih je sprejel v svoje varstvo. V štirih urah so izpraznili ta prostor med dvema bojnima lini- jama, pater je odšel v cerkev in se s pobožno molitvijo zahvalil Njemu za rešitev bednih in za- tiranih, med tem pa so že topovi in strojne puške pričele svojo tužno pesem.

Papež Pij XI. daruje v svečanem ornatu sv. mašo v cerkvi sv. Petra ob priliki 10 letnice kronanja.

Najbogatejši pisatelji na svetu

Po smrti nedavno umrlega Edgara Wallace-a so mnogi pisali, da je on od vseh književnikov največ zaslužil. »Daily Express« piše pri tej prili- ki o najboljše plačanih književnikih in trdi, da Wallace, ki je letno zaslužil do 25.000 funtov in svoji vdovi zapustil okrog 250 milijonov dolarjev, vendar ni bil najbogatejši pisatelj.

Ta moderni knez je pisatelj Noël Coward. On ima šele 32 let. S pisateljevanjem zasluži letno približno 12 milijonov dolarjev. Piše romane, no- vele, libreto za operete in scenerije za filme. Samo njegova opereta »Grenko — sladko« mu je na

Sele za njimi pride Wallace, ki je imel letno približno 6 milijonov dolarjev. Za svoje delo »Zgodovina svetca« je dobil približno 18 milj. Din.

G. Sheriff, pisatelj drame: »Na kraju pota«, je samo s tem delom zaslužil okroglo 12 milijonov. Kakor znano je Sheriff napisal to knjigo povsem slučajno za neki veslaški klub, ne da bi imel namen izročiti ga kakemu gledališču.

Nemški pisatelj Remarque je za svoje delo »Na zahodu nič novega« dobil okroglo 15 milij- onov dolarjev, računajoč tu tudi honorar za film, ki je zelo slabo nesel, ker je bil v mnogih državah prepovedan. Njegovo drugo delo, »Vrnitev«, pa je imelo prav slab uspeh.

Zasluzka naših pisateljev, katerih dela prav nič ne zaostajajo za mnogimi deli naštetih, pa niti primerjati ne smemo s temi številkami.

Koristne mačke

Mednarodna mačja razstava, ki so jo imeli v velikem francoskem pristanišču Le Havre, je na temelju izjav upravnikov različnih skladišč ugo- vila neprecenljiv narodnogospodarski pomen mač- jega rodu. Strupeni plini oziroma okužena vaba, ki so se poprej pripravljali zoper miši in podgane, se niso obnesli. Posamezne luknje so vedno nedo- segljive, ter povzročajo ugonobljeni gladavci smrad in škodo, ne da bi govorili o zdravstvenih nepri- likah. Dobre izbrane lovske mačke zaležejo ne- primerno več kakor vsa umetna sredstva in pre- prečijo milionske izgube. Dva mačka prištedita n. pr. pariški veletrgovini »Magazins Generaux« letno 37 milj. frankov. Potrebna pa je smotrens unna reja, ker je izgubilo veliko število omehku- ženih razvajenih mačk nekdanje podedovane vrli- ne. Mesto Dunaj, ki je lanske jeseni v Italijo po- slalo z letali več deset tisoč vsled nenadnega mra- za onemoglih lastovk, veliko trpi od podgan, ki so se zaredile po železniških in pristaniških skladi- ščih. Dunajski župan se je zelo zanimal za poro- čila razstave v Havru ter je zdaj naprosil Milan in Rim, da bi mu odstopila več sto onih podivjanih mačk, ki gnezdiijo v starih zgodovinskih razvalinah. Italijanska vlada jih je sklenila ugonobiti. A na Dunaju imajo premalo lovskih mačk. Letala, ki so jeseni iz Avstrije peljala v Italijo lastovke, bodo zdaj rešila življenje preganjanemu mačjemu ple- menu.

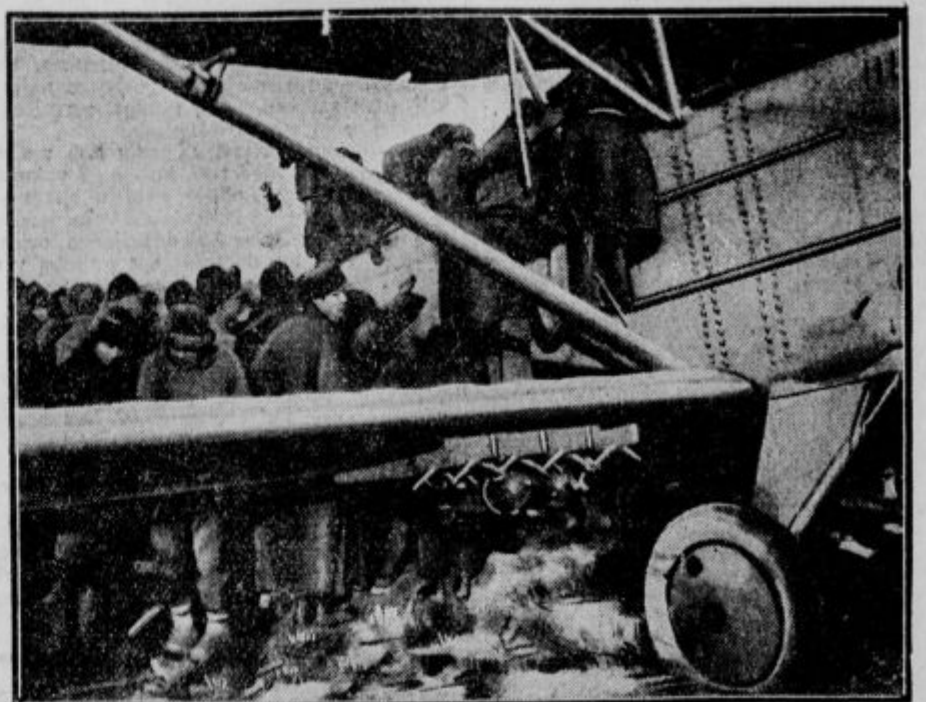

General Feng.

ki je v državljanski vojni leta 1930 igral zname- nito vlogo, je imenovan sedaj za kitajskega notra- njega ministra. General Feng je katolik.

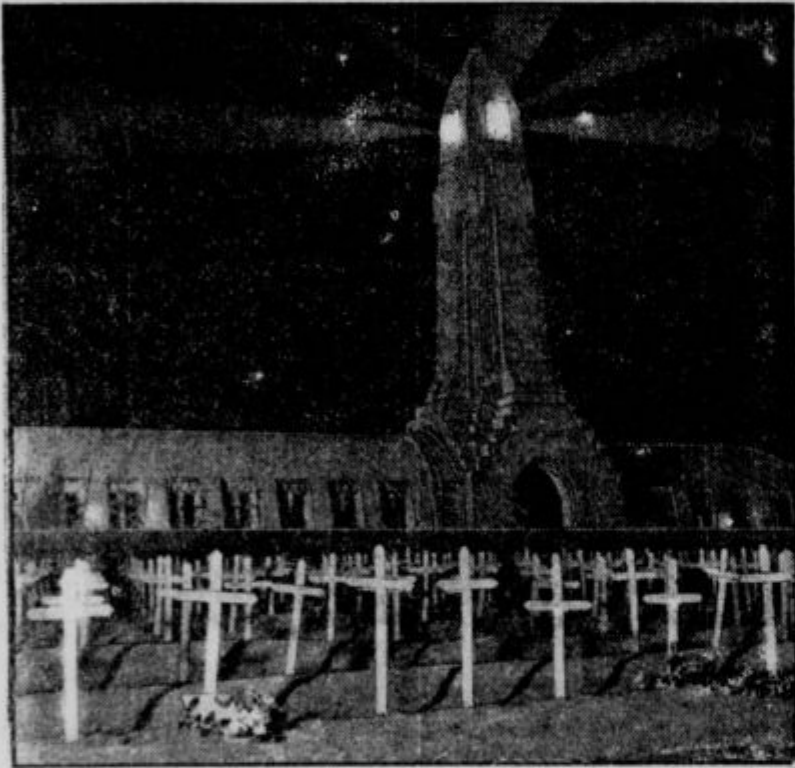
tantijemah samo v Angliji prinesla do 10 milijonov dolarjev honorarja. V Ameriki pa je za filmsko prednašanje iste operete zaslužil do 25 milijonov dolarjev. Ker to opereto dajejo tudi v drugih dr- žavah, je na njej gotovo zaslužil še enkrat toliko.

Drugi pisatelj, ki veliko zasluži, je Bernhard Shaw. Letno zasluži okrog 8 milijonov dolarjev. Založniki plačajo vsako besedo, ki jo napiše, po 10 šilingov (približno 100 Din). Njemu ravna sta Kypling in A. Miln.

Drama japonskega letala - metaleca bomb.

Veliko japonsko letalo so Kitajci z obstreljevanjem prisilili, da je moralo pristati za kitajsko bojno črto. Posadko so takoj brez usmiljenja pobili, nato pa se je okoli orjaškega letala zbrala velika množica kitajskih vojakov in radovednega prebivalstva. Ta prizor je fotografiral francoski častnik. Bombe pa so bile tempirane in so kmalu nato eksplodirale ter ubile več sto radovednih gledalcev.

Spomenik padlim junakom.

Na kraju, kjer je stala trdnjava Douaumont pri Verdunu na Francoskem, kjer so se vršile naj- strašnejše bitke, so zbrali trupla 500.000 padlih junakov Francozov in Nemcev in jih pokopali v skupne grobove. Med njimi pa postavili velik svetilni stolp, raz katerega raznobarvni svetlobni žarki noč in dan razsvetljujejo grobove junakov in pozorišče krvavih borb.

Latinski gentlemeni

Ameriški pristaši humanistične šole so usta- novili v New Yorku »klub latinskih gentlemenov« v svrhu propagande latinščine. Klubov predsednik, dr. Arcadius Avellanus, 80 leten starec in dolgo- letni profesor latinščine v Brooklynu, je pred 18 leti pričel gojiti v krogu ožjih prijateljev latin- ščino kot občevelni jezik. Sestajali so se redno dvakrat na teden v neki mali kavarni. Število pri- stašev je stalno naraščalo. Sedanji klub ima po- družnice po različnih univerzitetnih mestih. Njegovi člani se poslužujejo samo latinščine v razgovoru, oziroma pri dopisovanju in pripravljajo dnevnik, ki bo izhajal pod zgodovinskim naslovom »Acta diurna«. Dr. Avellanus ozir. njegov krožek hočeta spremeniti latinščino v živ jezik, ki bo zopet postal orodje mednarodne znanosti, politike itd. V to svr- ho stalno nabirajo oziroma ustvarjajo »latinski gentlemeni« nove izraze, ki jih ni potrebovala kla- sična latinščina. Nameravajo izdati velik »Slovar žive latinščine«. Dr. Avellanus je prevedel v la- tinščino več klasičnih del in med drugim tudi »Robinson«, ki je takoj postal priljubljena knjiga pri

ameriških gojencih humanističnih collegov. Mlajši latinisti zdaj prevajajo v Ciceronov jezik detek- tivske romane. Štiri prve knjige v tej zbirki so bile takoj razprodane. »Latinski gentlemeni« so trdno prepričani, da bodo »človeštvu« novič izro- čili izgubljen ključ do klasične zakladnice in ka- ži- pot do edinega svetovnega občevelnega jezika.

Zdravstvo in moda

Nobena znanost ni tako muhasta kakor zdrav- ništvo. Saj obrača vsakih deset ali dvajset let vse dosedanje nazore in nauke. Povprečen zaupljiv mešan, ki bi si rad obvaroval ljubo zdravje, večkrat ne ve, kod in kam. Še pred kratkim so na primer učili zdravniki, da je drob jako škodljiv, posebno ljudem, bolnim n. ajetrih. A zdaj se pripo- roča drob (celo surova jetra) prav za bolne ledvice in jetra. Naši očetje so verjeli, da je jajce jako koristna zdrava hrana, a zdaj pravijo zdravniki: »Eno, kvečjemu dve jajci za zdravega človeka za- dostujeta. V večjem številu so naravnost škod- ljiva.« Isto velja za pomaranče. Kdo je prej vedel, da pomenijo univerzalno zdravilo? A zdaj, v dobi vitaminov, so pomaranče veliko moda. Zdravniki priporočajo celo po deset do dvajset pomaranč dnevno onemu, ki jih lahko prebavlja brez kvar- nih posledic. Vitamini so koristni v vsakem ozi- ru... Morebiti je to resnica. A kje imamo ja- stvo, da ne bodo zdravniki po desetih letih dospeli do nasprotnih nazorov? Prav lahko bodo zopet ugotovili, da je drob strupen, da so jajca ko- ristna. V tem primeru bodo zopet pomenile poma- ranče samo prijetno, osvežujoče, a za zdravje brez- pomembno sadje. Zakaj bi morali mi slepo za- upati sedanjim zdravnikom, če dokazuje zgodo- vina, da bo znanost prej ali slej nedvomno opu- stila to stališče. Dunajski profesor F. Wegener, ki je ugibal o tem vprašanju, je došel do zani- mivih zaključkov. Ne taj, da so in bodo zagrešili zdravniki marsikatero resno pomoto. A izvaja na to sledeče: »Zdravniška veda je še v povojih, ker ni rešila niti temeljne življenjske uganke. Posre- čilo se je nam sicer uspešno zdravljenje marsi- katere bolezni. A normalen zdrav človek nikoli ne bi smel zdravnika vprašati, kaj mora storiti, da bi si podaljšal življenje. Noben zdravnik tega ne ve. Še več: slične težnje samo zatirajo naraven nagon. Žival stalno pravilno sluti, kaj ji koristi ali ško- duje. Človek bi tudi lahko zaupal dragocenemu čutu, če bi manj skrbel za svoje zdravje in manj verjel v čudodelno moč različnih univerzalnih sredstev: joda, ribjega olja, sadja itd.«

General Nobile

znani italijanski letalec, ki je vodil pred leti »Ita- lijo«, zračno ladjo na njenem poletu na severni pol. Znano je, kako tragično je končala ta ekspi- dacija. Nobile je sedaj z dovoljenjem Mussolinija sklenil s sovjeti štiri leta veljavno pogodbo, s katero je prevzel vodstvo boljeviških tovarn za izdelavo letal in zračnih ladij.